

Datum: 16.07.2021

Medij: Danas

Rubrika: Dijalog

Autori: Redakcija

Teme: mađarska tradicija, folklor, jezik

Napomena:

Površina: 277

Naslov: Iz dnevnika Lasla Vegela

Strana: 12

Iz dnevnika Lasla Vegela

sreda, 16. jun 2021.

Uveče s prozora provirujem sa Anikom dole na ulicu, u kafe-restoranu preko puta naše zgrade trešti muzika. Sa terase čujemo bučnu muziku svih obližnjih kafea. Krizni štab i vlada od danas dozvoljava glasnu muziku u restoranima i kaficima. U ugostiteljskim objektima ove vrste sve se ori od veselja. Prijatelji mi javljaju telefonom da je u celom gradu jeziva kakofonija. Čak je i evropsko prvenstvo u fudbalu potisnuto u pozadinu. Građani se nisu ni do sada pridržavali pravila koja nisu bila tako stroga kao u okolnim zemljama, međutim broj zaraženih i preminulih bio je niži nego u susjednim državama. Predsednik države, Aleksandar Vučić, više puta je preklinjao građane da se pridržavaju ionako labavih uredbi. Dolazak najavljuju brojni strani investitori kojima se ne bi svideo srpski virus. Da li je reč o nepoverenju vladi? Moguće je - ali demanti ne kasni: po broju vakcinisanih Srbija je jedno vreme bila u samom vrhu Evrope. Većina stanovništva nije sumnjala u rusku i u kinesku vakcinu, čemu je doprinelo istorijsko rusofilstvo, kao i ideološke simpatije začete prema Kini još za vreme Miloševića. Milošević je bio rasni autokrata koji je blagovremeno osetio da je Kina oslonac evropskih autokrata. Miloševićeva supruga, lider jedne stranke koja se deklarirala kao levičarska, naumila je da u Beogradu izgradi kinesku četvrt. Od evropskih političara Slobodan Milošević je prvi „otkrio“ Kinu. Vučić se gegucka njegovim tragom, za njima se teturaju još neki istočnoevropski političari. Predsednik Vučić je kineskog predsednika nazvao bratom, nije prestajao da mu se zahvaljuje. A većina stanovništva nije ni minut posumnjala u kinesku vakcinu. To je tačno. Samo i to ima svoj kontrapunkt: patrioti poštuju Ruse i Kineze, ali svoju decu ipak šalju na Zapad. Srpska omladina se seli na Zapad. Prema rezultatima najnovijih istraživanja, polovina mladih je spremna da se seli. Pokušavam da razumem ove žestoke balkanske protivrečnosti. Pre pandemije brojni prijatelji iz Berlina i Beča, posle posete Novom Sadu, nisu štedeli reči pohvale ugodnom štimungu ovog prijateljskog grada. Istovremeno, prema zvaničnim statistikama, Novi Sad je bio najopasniji grad u Srbiji. Gradski većnici priznaju samo ćirilčno pismo, ali u kontaktu sa strancima ponose se svojim multikulturalnim gradom. Ne sumnjam, iskreno se uživljavaju u svoje uloge. Vladajuće i opozicione stranke se mrze iz dna duše, ali po najvažnijim nacionalnim pitanjima na istom su stanovištu. Prema mišljenju predsednice vlade, opozicija pati od mentalne bolesti, opozicija pak nalazi da vladajuća stranka pljačka zemlju, ali u tome da je međunarodni sud u Hagu nepravedno osudio generala Mladića, postoji neka tajna saglasnost. Vladajuća stranka protestuje, opozicija čuti. Ne ponaša se opoziciono. Ovdje ljudi sanjare o Srednjoj Evropi i drže se balkanskih idejnih krugova. U Novom Sadu se susreću srednjoevropska površnost i aljkavost sa žestokim balkanskim strastima. Novi Sad je postao grad nadrealnih protivrečnosti.

(preveo s mađarskog jezika: Arpad Vicko)

